

Klauzula o međusobnoj odbrani

Klauzula o međusobnoj odbrani (eng. *Mutual Defence Clause*), kao i klauzula o solidarnosti, uvodi se Ugovorom iz Lisabona, koji su decembra 2007. godine potpisale države članice Evropske unije (EU). Ratifikacija ovog ugovora je još uvek u toku. U tekstu Ugovora stoji da države članice, u slučaju da neka država članica bude predmet oružane agresije, moraju toj državi pružiti svu raspoloživu pomoć, u skladu sa odredbama člana 51 Povelje OUN. Na taj način će, potpisivanjem i stupanjem na snagu Ugovora iz Lisabona, EU postati još jedan savez država koji primenjuje koncept kolektivne odbrane. Pod konceptom kolektivne odbrane podrazumeva se oblik saradnje država u očuvanju bezbednosti, koji države članice saveza prevashodno treba da zaštiti od napada država koje ne pripadaju tom sistemu kolektivne odbrane. Ovaj koncept obavezuje sve države članice saveza da pomognu onoj državi članici kojoj neko pretili napadom ili koja je postala žrtva napada.

Nakon što je na snagu stupio Lisabonski ugovor, počelo je da bude aktuelno pitanje neutralnosti tradicionalno neutralnih država – Austrije, Irske, Švedske i Finske. U Ugovoru stoji da uvođenje klauzule o međusobnoj odbrani ne pogađa specifičan karakter politike bezbednosti i odbrane nekih država članica, ali da je pitanje da li će, imajući u vidu samu suštinu klauzule, neutralnost tih država moći da bude očuvana.